

Liturgický program

PONDELOK 27. marec
Prepodobná Matróna
Rim 12, 1 – 3, zač. 108; Lk 6, 31 – 36,
zač. 26 (HS: 164; PZ: 119)
07.00 + zabudnuté duše

UTOROK 28. marec
Prepodobní Hilarion Nový a Štefan
Divotvorca
Ef 4, 14 – 19, zač. 225; Lk 6, 24 – 30,
zač. 25 (HS: 164; PZ: 119)
**18.00 + Konštantín, Jozef, Anton, Jozef,
Mária** (Kajúci kánon sv. Andreja)

STREDA 29. marec
Prepodobný Marek
Ef 4, 17 – 25a, zač. 226; Lk 7, 36 – 50,
zač. 33 (HS: 164; PZ: 119)
**18.00 za zdravie a požehnanie Jozef,
Mária, Vlastimil, Marek, Monika**
(Kajúci kánon sv. Andreja)

ŠTVRTOK 30. marec
**Veľký kajúci kánon svätého Andreja
Krétskeho.** Prepodobný Ján
Ef 4, 25 – 32, zač. 227; Lk 13, 1 – 9, zač.
70 (HS: 164; PZ: 119)
18.00 + Andrej (ročná sv. liturgia s
panychidou) (Kajúci kánon sv. Andreja)

PIATOK 31. marec
Prepodobný Hypatios
Gn 22, 1 – 18; Prís 17, 17 – 18, 5 (MM
17, 44)
07.00 + Anna Lazorčáková

SOBOTA 1. apríl
Akativová sobota. Prepodobná Mária
Egyptská
Hebr 9, 24 – 28, zač. 322; Mk 8, 27 – 31,
zač. 35 (HS: 213; PZ: 177)
07.00 na úmysel darcu

NEDEĽA 2. apríl
Piata pôstna nedeľa. Prepodobný Títus
Hebr 9, 11 – 14, zač. 321b; Mk 10, 32b –
45, zač. 47 (HS: 148, 214; PZ: 101, 178)
Liturgia sv. Bazila Veľkého: 5. hlas;
08.00 hod.

PONDELOK 3. apríl
Prepodobný vyznávateľ Nikita
Kol 3, 12 – 16, zač. 258; Lk 11, 34 – 41,
zač. 60 (HS: 164; PZ: 119)
07.00 + zabudnuté duše

UTOROK 4. apríl
Prepodobní Jozef Hymnograf a Juraj z
Maley
1 Sol 5, 14 – 23, zač. 273; Mk 8, 30 – 34,
zač. 36 (HS: 164; PZ: 119)
**18.00 za zdravie a požehnanie rod.
Karoliovcej** (Veľkopôstny moleben)

STREDA 5. apríl
Mučeníci Teodul, Agatopod a spoločníci
Ef 4, 7 – 13, zač. 224b; Lk 12, 16 – 21,
zač. 66 (HS: 164; PZ: 119)
18.00 + Anna Lazorčáková (ročná sv.
liturgia s panychidou) (Križová cesta)

ŠTVRTOK 6. apríl
**Odchod do večnosti nášho otca sväté-
ho Metoda, učiteľa Slovanov**
Gal 4, 4 – 7, zač. 209; Lk 18, 18 – 27,
zač. 91
18.00 + Slavomír (Eucharistická
poklona)

PIATOK 7. apríl
Prepodobný biskup Juraj
Gn 49, 33 – 50, 26; Prís 31, 8 – 31
(MM 31)
**18.00 za zdravie a požehnanie členov
Ružencového bratstva** (Liturgia VPD)

SOBOTA 8. apríl
Vzkriesenie spravodlivého Lazára
Hebr 12, 28 – 13, 8, zač. 333b; Jn 11, 1 –
45, zač. 39 (HS: 215; PZ: 180)
07.00 + z rod. Lechovej a Petruščákovcej

NEDEĽA 9. apríl
Kvetná nedeľa. Požehnanie ratolestí.
Myrovanie
Flp 4, 4 – 9, zač. 247; Jn 12, 1 – 18, zač.
41 (HS: 217; PZ: 181)
09.30 hod.

zdroj: Slovo

FARSKÝ HLÁSNÍK

Farnosť Narodenia Presvätej Bohorodičky v Ľubovci **06/2017**

Moc svätosti

Mk 9, 17 – 31

Pred niekoľkými dňami som potreboval spracovať pár textov o Mariánskych zjaveniach vo Fatime z príležitosti 100. výročia zjavení, ktoré v tomto roku slávime. Začal som prezeraním informácií na internete, ktoré sa však na rôznych stránkach opakovali. A potom mi manželka pripomenula, že o Fatime by sme mali mať doma aj nejaké knihy. Priniesla mi tri. Jedna z nich, ktorú som predtým nikdy nečítal, ma poriadne zasiahla. Sú to spomienky sestry Lucie, ktorá dosť podrobne opisuje nielen samotné zjavenia Panny Márie, ale aj život a osobnosť všetkých troch detí a ich veľkých obiet. V roku 1917, keď sa im „Pani“ (ako ju deti najčastejšie volali) zjavila, mala Lucia desať, František deväť a Hyacinta sedem rokov. František a Hyacinta boli súrodencami a Lucia bola ich sesternicou. Vo svojich spomienkach ich Lucia, ktorá neskôr vstúpila do rehole a žila z nich najdlhšie (ona zomrela v roku 2005, František v roku 1919, Hyacinta v roku 1920), opisuje ako horlivých plniteľov sľubu, ktorý dali svätej Panne, že „obetujú všetky utrpenia, ako zmierenie za hriechy mnohých hriešnikov...“ Rozhodli sa „prijat’ na seba utrpenie, za obrátenie hriešnikov, z ktorých mnohí sú už blízko pekla“.

Pri zjaveniach, ktoré sa opakovali každý mesiac vždy trinásteho až do októbra 1917, deti často počuli z úst ľudí, ktorí sa začali na zjavenia tiež schádzať, aby sa za nich u Pani prihovorili. Najčastejšie za uzdravenie z choroby alebo iných nešťastí, ktoré prežívali. Toľko výkrikov k nim z každej strany cestou na zjavenie prichádzalo. A Lucia sa aj za mnohých u Panej prihovárala. Veľa takých prosieb bolo vypočutých, ale na veľa z nich Mária odpovedala, že sa nezmenia, a napriek tomu tým prosiacim odkázala, aby sa denne modlili ruženec. Panna Mária totiž videla ako dôležitejšie iné veci v našich ľudských životoch. Hovorila, že ľudia svojimi hriechmi urážajú Boha. Pri každom zjavení hovorí o hriešnikoch, hriešnikoch a ešte raz – hriešnikoch. Pre Máriu boli dôležité veci ako: pokánie, obrátenie, zanechanie hriechu, modlitba, svätý život.

Dnes sa v evanjeliu stretávame z bezmocnosťou apoštolov, keď ich o pomoc poprosil jeden zúfalý človek. Prosil o pomoc pre svojho syna, ktorého trápil zlý duch. A oni ho nemohli vyhnat’. Nemohli s tým nič urobiť. Boli bezmocní. Ano, toto slovíčko je úplne výstižné boli bez moci. Ježiš im neskôr ako dôvod uvedie: „Modlitba a pôst. To je to, čo vám zatiaľ chýba.“ Duchovná moc prichádza cez pokoru a boj s vlastnými hriechmi.

Chceme čosi zmeniť v životoch iných? Niekedy je prosieť Pána málo. Ak nám za to tí iní stoja, pridajme k prosbám aj svätosť svojho života.

o. Marek

Oznamy

► **Veľký kajúci kánon sv. Andreja Krétskeho.** V priebehu piateho týždňa Veľkého pôstu (v stredu večer) sa podľa liturgického predpisu má modliť Veľký kajúci kánon sv. Andreja Krétskeho. Keďže samotný kánon je dosť dlhý, budeme sa z neho modliť niekoľko častí v priebehu týždňa po svätých liturgiách. V tomto týždni sa teda v utorok, stredu a vo štvrtok zamení Veľkopôstny moleben, Krížová cesta a Eucharistická poklona za modlitbu kajúceho kánona (v brožúrke Moja modlitba).

► **Akatistová sobota.** Piata sobota Veľkého pôstu, 1. apríla, je Akatistová. Po rannej svätej liturgii sa teda budeme modliť z Akatistu k Presvätej Bohorodičke.

► **Sväté liturgie v nedeľu 2. apríla:** 08.00 Ľubovec; 09.30 Janov. V túto nedeľu bude v Klenove spoločná krížová cesta, na ktorej sa pravidelne stretávajú veriaci celej našej doliny. Začiatok krížovej cesty je o 15.00 hod. pri chráme.

► **Sväté liturgie na Kvetnú nedeľu 9. apríla:** 08.00 Janov; 09.30 Ľubovec. Pri svätých liturgiách bude požehnanie ratolestí a myrovanie.

► **Prvopiatková eucharistická poklona.** V piatok 7. apríla bude chrám otvorený k celodennej poklone pred Najsvätejšou Eucharistiou. Modlitbová služba je podľa rozpisu.

► **Spovedanie pred Veľkou nocou.** Predveľkonočná spoveď pre všetkých veriacich našej farnosti bude v sobotu 8. apríla (čas sa ešte upresní). Komu by tento termín nevyhovoval, nech si nájde čas na v priebehu týždňa pred touto sobotou. Spoveď chorých bude v piatok 7. apríla dopoludnia spolu s pomazaním chorých.

► **Sviatosť pomazania chorých.** Sviatosť pomazania chorých pre všetkých ostatných z farností, ktorých sa to týka (dlhodobý vážny zdravotný problém alebo vek nad 60 rokov), bude v utorok 11. apríla po večernej svätej liturgii.

Prepodobný Nikita

Predstavený gréckeho kláštora Medikion sa narodil okolo roku 750 v bitýnijskom meste Cézarea. Pustovník menom Štefan mu poskytol prvé poučenie o asketizme. Potom Nikita vstúpil do kláštora Medikion, ktorý ležal v blízkosti bitýnijskeho mesta Trigleia. V roku 790 patriarcha Taras ho vysvätil za kňaza. Neskôr sa stal v kláštore aj predstaveným. Venoval sa výchove mníchov, dbal na liturgiu. Keď cisár Lev V. obnovil ničenie ikon, Nikita bol jedným z tých, ktorí sa mu postavili na odpor. V decembri 814 patrila k skupine duchovných, ktorých cisár predvolal do paláca, kde viedli ostrú diskusiu. Po nej sa obrazoboreckému patriarchovi Teodotovi Kassiterasovi na krátky čas podarilo získať Nikitu s ďalšími igumenmi a biskupmi na svoju stranu, no netrvalo dlho a on znova obhajoval uctievanie ikon. Musel preto odísť do vyhnanstva na ostrov Prokonnesos a na Ostrov sv. Glykérie. V exile mu robil spoločníka jeho spolubrat mních Arsenios. Obom adresoval list Teodor Studita. Po smrti cisára Leva V. v roku 820 sa mohol vrátiť do kláštora. Zomrel v roku 824. Jeho obranná reč za uctievanie ikon sa zachovala vo Vatikánskom kódexe. V čase patriarchu Metoda (843 – 847) ho vyhlásili za svätého.

Duchovné otázky

Na určitý čas sme v našom Farskom hlásniku prerušili sériu vyučovania o sviatostiach v Katolíckej cirkvi. Prešli sme doteraz prvé tri sviatosti (krst, myropomazanie, Eucharistia), ktoré nazývame iniciačnými, lebo nás uvádzajú do kresťanského života. Využívam teraz príležitosť pôstneho obdobia, ktoré prežívame, na uverejnenie jedného z pastierskych listov nášho blahoslaveného vладыky Pavla Petra Gojdiča. Napísal ho počas svojho biskupského pôsobenia práve k obdobiu Veľkého pôstu a dobrej príprave na veľkonočné sviatky.

Od prešovského biskupa

Aby sme si svätú spoveď zamilovali, vysoko cenili, užívali ju často, boli za ňu Pánu Ježišovi vďační, musíme byť presvedčení o tom, že ju nevymysleli ľudia, a hlavne nie kňazi alebo biskupi, ako často vyhlasujú nepriatelia svätej Cirkvi, ale pochádza od prvého kňaza, samotného Pána Ježiša, Spasiteľa. Kresťania už krátko po zostúpení Svätého Ducha pristupovali k sviatosti pokánia, ako to opisuje evanjelista Lukáš: „Mnoho veriacich prichádzalo, vyznávali sa a priznávali svoje skutky“ (Sk 19, 18). O svätej spovedi a predovšetkým o prísnych pokutách, ktoré sa hriešnikom ukladali vo svätej spovedi, obsérne píše spisovatelia prvých storočí kresťanstva – Tertulián († 240), Origenes († 254), sv. Cyprián († 248), sv. Augustín († 430) a iní.

Najsmiešnejšie a zároveň najzákernejšie diablovo klamstvo pre skompromitovanie svätej spovede je, že „svätú spoveď si len kňazi vymysleli“. To ako keby niekto povedal, že políciu vymysleli a udržiavajú zloději a finančníkov priekupníci tovaru. Veď svätá spoveď je pre kňaza najväčšie bremeno, najťažšia zodpovednosť! Ľudia zvyknú vymyslieť to, čo im prináša úžitok, niečo príjemné. Ale povedzte, čo je to za výhoda a príjemnosť sedieť dlhé hodiny v spovednici v chladnej cirkvi, alebo spovedať nákazlivo chorého, alebo mnohokrát vstávať v noci z teplej postele a v snehu a závejoch ísť do druhej či tretej dediny! A ešte aj zadarmo! Ak by svätú spoveď neustanovil a neprikázal Pán Ježiš, biskupi a kňazi by boli iste prví, kto by spoveď zotrel z tváre zeme.

Králi, ktorí ustanovujú zákony, určujú podmienky – zaväzujú k nim len svojich poddaných, nie aj seba samých. Tak by to spravili aj biskupi a kňazi, ak by to oni vymysleli spoveď pre biednych, jednoduchých ľudí, ako to pyšní ľudia a leniví kresťania rozhlasujú. Ale je to úplne inak. Každý človek, ktorý zhreší, sa nevyhnutne musí spovedať, ak chce byť spasený. Nie sú z toho vyňatí ani kňazi, ani biskupi, ani samotný Rímsky Otec. Aj oni sa musia spovedať, a skutočne sa aj spovedajú, lebo dobre vedia, že Spasiteľ sveta tento spôsob ustanovil pre odpustenie hriechov. Spovedať sa a kľaknúť si pred kňazom musí aj kráľ, aj minister, aj slávny vojvodca, aj generál, tak isto ako jednoduchý človek, lebo pred Pánom Bohom sme všetci rovnakí – prach a hlina.

Veľmi sa mýlia tí, ktorí v pýche hovoria, že nepotrebujú kňaza, že si so samotným Pánom Bohom usporiadajú záležitosti svojho svedomia. Ako kráľ odovzdá moc súdiť ľudské viny okresným sudcom, (sedriom, tabulom), aj Pán Boh odovzdal záležitosti ľudského svedomia biskupom a kňazom: „Komu odpustíte hriechy, budú mu odpustené, komu ich zadržíte, budú zadržané“ (Jn 20, 22 n).

(pokračovanie v ďalšom čísle)